

værende Kvinder, der sikkert vil føre til et Arbejde og en Kamp, som ikke vil ophøre før den Dag kommer, da den civiliserede Verden er bleven renset for denne uhyggelige Skamplet.

Mødet sluttede med Oplæsning af Telegrammer, indløbne til Kvindernes Kongres fra alle Verdenshjørner. Beretiget Opsigt vakte en telegrafisk Hilsen fra Formanden for den danske Mandsforening for Kvindevalgret, Professor Høffding, hvem Fru Catt betegnede som en af Nutidens største Filosofer.

Efter Fredagens Forretningsmøder, der tildels bestod i at afslutte forskellige tidligere indbragte Sager, blev Aftenen viet til en selskabelig Sammenkomst, der formede sig som en stor Slutningsbanket i Redout'ens mægtige Sal. Den ungarnske Forening optraadte som Vært og havde arrangeret alt med fin og sikker Smag. Den genvalgte Præsident, Carrie Chapmann Catt, var her Genstand for megen Hyldest og stor Taknemmelighed, der blandt andet gav sig Udslag i en Adresse, underskrevet af samtlige Delegerede fra alle Verdensdele.

De uforglemmelige Dage i Budapest er forbi — Dage, rige paa Oplevelser, Kundskab, Raad og Opmuntring. Maatte de ogsaa have aabnet Øjnene hos Un-

garns Kvinder, saa disse i stort Tal melder sig i Rækkerne blandt dem, der kæmper for Kvindens Frigørelse fra urgammel Uret Jorden over!

De svenske Kvinders Arbejde for Valgretten.

Den svenske Landsforening for Kvindens politiske Valgret har udsendt en Aarsberetning for 1912, der vidner om, hvilket fortræffeligt Arbejde der udføres af Landets Kvinder. Landsforeningen er nogle Aar ældre end det danske Landsforbund og talte den 31. Decbr. 1912 ialt 185 lokale Foreninger — hvoraf 18 Filialer — med et Medlemsantal af 14,131 Kvinder og 194 Mænd.

Hvad der særlig vækker Beundring og Respekt er det udmærkede Organisationsarbejde, der kommer til Syne gennem de statistiske Oplysninger. Af disse fremgaar, at Landsforeningen har ikke blot Tal paa hvert eneste Medlem, men hver enkelt Lokalfdeling yder sit værdifulde Bidrag til Oversigten ved at afgive en af den lokale Formand udarbejdet Redegørelse for, hvor mange Bestyrelsesmøder, offentlige Møder og andre Sammenkomster, der har været afholdt i Aarets Løb, hvilke Emner, der er bleven behandlet i Foredrag samt Talernes Navne; endvidere Opgivelse af, hvor mange af Foreningens

kvindelige Medlemmer der er indvalgt i offentlige Hverv som Statsfuldmægtige, Bestyrelser af Fattigvæsen, politiske eller oplysende Foreninger o. s. v., hvor mange Agitationspjecer og Valgretsblade der uddeles, sælges eller holdes, Foreningens Stilling til den lokale Presse og andet, der bidrager til at give et Billede af Organisations- og Agitationsarbejdet paa de enkelte Egne. Enhver, der har nogen Erfaring angaaende Foreningsledelse, vil forstaa, hvilken Sum af Arbejde og Energi der kræves til at fremskaffe en saa udtømmende Oversigt over en Nations Arbejde for en enkelt Sag.

Det afsluttede Aarsregnskab fortæller om en Offervillighed og Pligtfølelse overfor den store fælles Sag, der taler til Ære for Sverigs Kvinder. Foruden at de lokale Foreninger — rimeligvis tildels gennem private Bidrag — indsender et betydeligt aarligt Kontingent til den Hovedstyrelse, der leder Agitationen, modtager denne tillige en Del Pengegaver fra velstillede Kvinder; og det viser sig endvidere, at Landsforeningens Blad »Rösträtt för Kvinnor« giver en klækkelig Indtægt, idet Redaktionen og dens Medarbejdere gør deres Arbejde gratis, mens Abonnenterne betaler 1 Kr. aarlig i Erkendelse af, at naar Redaktion og Medarbejdere yder Tid, Arbejde og Kundskaber frivilligt, da sker dette til Fordel for Sagen og ikke for den enkelte Person.

Politisk set har 1912 været et Mærkeaar i den svenske Valgretsbevægelse,

den at udtale sig meget sympatisk om Suffragetterne, navnlig om Fru Pankhurst, som har foretaget en Agitationsrejse i Kanada. Hendes hjertevarme og indtrængende Ord vakte baade Bevægelse og meget stærkt Bifald, hvad der var saa meget mere paa-faldende, som de tyske Kvindevalgretsforeninger er alt andet end venligt stemt mod Suffragetterne, hvis Optraeden Mændene med deres noget ejendommelige Logik ønsker at bruge som Paaskud for deres egne forbenede Anskuelser.

Desværre maatte vi mod Forventning savne vor beundrede Præsident, Fru Chapmann-Cat, men Jubelen og Begejstringen samlede sig da om den sidste Taler ved disse Møder, den kloge og vittige, den aldrig trættede, den evigunge Pastor Anna Shaw, hvis

vidunderlige Smil og talende Mimik skabte Forstaaelse selv hos de Tilhørere, der ikke var tilstrækkelig engelskkyndige til at nyde hendes sprudlende Veltalenhed.

I Dresden var vi indbudt af en Række Kvindeforeninger med forskellige Formaal, og efter at Formændene havde budt os Velkommen, fik vi Løjlighed til at agitere for vor Sag blandt Mennesker, hvis forskellige Livsstillinger havde aabnet deres Øjne for Nødvendigheden af Kvinders Sammenslutning om vigtige Opgaver, men som altsaa endnu ikke havde indset, hvor vigtig og nødvendig Valgretten er til Opnaaelsen af alle andre Formaal. Skal vi dømme efter Bifaldet, har vi Lov til at tro, at deres Kvindevalgretsforening har faaet stærk Tilgang efter vort Besøg. Ved den interessante Udflugt til

den maleriske, middelalderlige lille Bjærgby Meissen, saa vi det Hus, hvor Luise Otto levede, og Fru Stritt skildrede i faa Ord denne den tyske Kvindebevægelses energiske og varmhjertede Stifterinde. Efter Besøget i den herlige gamle Domkirke og det smukke Slot nød vi Middagen i »Burgkellers« Have, men end ikke Beundringen for den henrivende Udsigt over Tage og Tinder kunde bringe Formaallet med vor Rejse i Glemmebogen. De tilstedeværende Turister — navnlig de mandlige — betragtede os med megen Interesse og nærmede sig nysgerrigt, hvergang en Valgretskvinde tog Ordet. Men det var vist ogsaa første Gang, den gamle Ridderborg husede en saadan international Forsamling af kvindelige Forkæmpere for en ny Tids